

Predmet: Fazlija Ajdari i dr. – Gnjilanska grupa

Poslovni broj predmeta: K-Po2 33/10 I K-Po2 43/10

Glavni pretres: 11.11.2010.¹

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svjedoka oštećenog Dobrivoja Metodijevića

Živeo je u Gnjilanu/Gjilan, između tekstilnog i drvnog kombinata, na 200 metara od solitera. Dana 25.06.1999. pozvao ga je komšija Dragan Babić da iznesu stvari iz butika, da ih ne bi ukrali Albanci. Otišao je sa sinom Miroslavom i dok su iznosili stvari, Miroslava su oteli Skender zvani *Bilder* i Skender zvani *Bandit*, i odveli ga u *Internat*. Odmah je otišao u američki KFOR da prijavi, ali su ga tamo odbili rečima da im je potrebno 40 vojnika da bi otišli u *Internat*, te da je to opasno. Pronašli su rođaka Skendera zvanog *Bandit*, i obećali su mu da će vratiti Miroslava do popodneva, ali od toga ništa nije bilo. Prošli su pored *Internata*, ali nisu smeli da uđu. Čuo je za dve žene, konobarice iz Srbije, koje su preživele torturu u *Internatu* i koje su rekly da su 25.06.1999. bile zatvorene zajedno sa Miroslavom Video je Skendera *Bidera* još dva puta, jednom prilikom Skender se zaustavio motorom ispred njega i samo ga je gledao, a on se jako uplašio i hteo je da pita šta mu je sa sinom, ali nije smeo. Javili su mu da su pronašli Miroslavljeve posmetne ostatke na groblju *Dragodan* u Prištini/Prishtinë i preuzeo ih je na Merdaru 2006.godine.

Ispitivanje svjedoka oštećenog Žarka Đorđevića

Po profesiji je električar, ali je još u mirno vreme bio u rezervnom sastavu policije u Vitini/Viti. Posle rata vratio se u selo Čerkez Sadovinu/Sadovinë e Çer i mislio je da može da živi sa komšijama Albancima jer ništa loše nije uradio. Dana 15.06.1999. krenuo je sa dvanaestogodišnjim sinom Milanom kod ujaka, koji je živeo dva kilometra od njih. Išli su u beloj *zastavi 101* kada ih je od pozadi udario jedan džip. Iz džipa su ispalili dva metka u njihova kola i izašla je grupa vojnika OVK, među kojima je prepoznao Kemalja Fetahua [Kemal Fetahu] i Ajruša Isaha [Ajrush Isah]. Izveli su ih iz suta, vezali ga kablovima i širokom izolir trakom i odveli u selo Vrban/Vërban [Vitina/Viti]. Ispitali su ga gde je komadir policijske stanice Vitina/Viti i ostali policajci. Ubacili su ga u rov dubok dva metra i pucali su mu pored glave da prizna ubistva i zločine nad Albancima. Rekao im je da nema šta da prizna i da ga ubiju. Sedam dana su ga tukli motkama, lancima, palicama, slomili su mu tri rebra, nos, pocepali su mu glavu, čupali su mu nokte sa klještima i zasekli mu nogu sa motornom testerom. Tukli su i njegovog sina, ali su ga oslobodili nakon dva dana. Na intervenciju pravoslavne i katoličke crkve, vojnici NATO-a spasli su ga nakon sedam dana i odveli u *Bondsteel*. Oporavljao se četiri meseca.

Ispitivanje svjedokinje oštećene Stanice Antić

U kritično vreme živela je u Gnjilanu/Gjilan. Njen otac Jovan Antić ubijen je zajedno sa njenim bratom od strica Živkom 13.7.1999. u selu Poneš/Ponesh [Gnjilane/Gjilan] dok su kosili travu. Na telu oca pronašli su tragove batinanja i bio je upucan u predelu grudnog koša,

¹ U razdvojenom postupku, koji se vodi protiv optuženih koji su u bekstvu, saslušani su svjedoci oštećeni, ali su njihovi iskazi prihvaćeni kao dokaz i u glavnom postupku protiv optuženih u pritvoru.

dok je Živko bio izrešetan. Sutradan su ih sahranili na groblju u Ponešu/Ponesh [Gnjilane/Gjilan]. Živka je bio u rezervnom sastavu policije pre bombardovanja.

Ispitivanje svedoka oštećenog Dragana Jacića

U kritično vreme živeo je u Vitini/Viti. Bio je kod kuće sa roditeljima kada su 12.07.1999. u njihovu kuću upali maskirani Albanci i počeli su da ih maltretiraju i da ih teraju da idu sa Kosova. Tukli su ih palicama i motkama, oca su povredili glavu, majka je bila sva u modricama. Dana 17.07.1999. oko 19.30 časova pucali su na oca Kostu koji je bio na kućnom pragu i ranili ga u stomak. Nedugo potom helikopter KFOR-a sleteo je blizu njih i odvezao oca u *Bondsteel*, dok je nekoliko vojnika ostalo da čuva njega i majku. Kasnije su saznali da je Kosta 29.07.1999. prebačen u bolnicu u Prištini/Prishtine, gde je preminuo, nakon čega je sahranjen na groblju *Dragodan* u Prištini/Prishtine. Pruzeli su njegove posmrtno ostatke 2003. godine.

Ispitivanje svedoka oštećenog Dragana Stankovića

Bio je zarobljen nakon bombardovanja 1999. godine. Rano ujutru, dok je spavao, u njegovu kuću u Klobukaru/Kllobukar [Novo Brdo/Novobërdë] upala je grupa naoružanih Albanaca u civilu. Uхватili su njega, njegovog brata od strica Nebojšu Stankovića i komšiju Stanka Stojanovića, koji je bio sa njima. Stanku su tražili da ode do kuće i donese im pušku. Nije je našao i obesili su ga, čuo je kako ih je molio i zapomagao da ga puste. Njega i brata odveli su ih u šumu gde su ih maltretirali do večeri, kada su ih pustili, prvo brata pa njega.